

14. juni 2019
Sagsnr. 19/02682
Klagenummer: 1003340
SRI - MFKN

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

STADFÆSTELSE af afslag på lovliggørende dispensation i sag om sandplateau inden for strandbeskyttelseslinjen i Halsnæs Kommune

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens¹ § 65 b, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, jf. § 78, stk. 4.

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Kystdirektorats afgørelse af 1. februar 2019 om afslag på ansøgning om lovliggørende dispensation til et sandplateau inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. F1
, beliggende A1 , 3390 Hundested, i Halsnæs Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 26. februar 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer.

Klager har navnlig anført, at

- etablering af et sandplateauet ikke udgør en tilstandsændring,
- plateauet er ikke synligt fra stranden eller vandet og dermed ikke påvirker kystlandskabet,
- plateauet har eksisteret længe, men indimellem er sammenstyrtet og genoprettet,
- der ikke er risiko for præcedensvirkning, hvis der meddeles dispensation, og
- sandplateauet er omfattet af lempelserne i naturbeskyttelsesloven fra 2017.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen/området

Den omhandlede ejendom ligger i første række til Hesselø Bugt i et tæt bebygget sommerhusområde med mange bygninger i samme afstand til kysten. Ejendommen er delvist omfattet af strandbeskyttelseslinjen, som på den pågældende kyststrækning er reduceret til ca. 30 m. og omfatter således det etablerede sandplateau på strandbredden.

Ifølge BBR er den eneste bygning på grunden et sommerhus på 135 m² opført i 1935. Afstanden fra sommerhuset til vandet er cirka 25 m. Mellem sommerhuset og vandet er der en strandbred og et kystbeskyttelsesanlæg i form af sten.

De nærmeste natura 2000-områder er nr. 153 (kysten mellem Hundested og Rørvig) og nr. 135 (Tisvilde Hegn og Melbyoverdrev). De ligger henholdsvis 2 km sydvest og ca. 4 km nordøst for ejendommen. Strandbredden tre huse mod vest er omfattet af fredningen af Hald Strand, som således udgør et åbent område fri for bebyggelse.

2.2 Den påklagede afgørelse

Kystdirektoratet har den 1. februar 2019 meddelt afslag på ansøgning om lovliggørende dispensation til et cirka 50 m² stort sandplateau placeret på et kystbeskyttelsesanlæg mellem sommerhuset og vandet. Sandplateauet er indrammet i en lav træramme med en del beplantning af marehalm langs rammen. Kystdirektoratet har samtidig meddelt lovliggørende dispensation til en strandtrappe. Denne del af afgørelsen er ikke påklaget, hvorfor den ikke er behandlet nærmere.

Kystdirektoratet har ved afgørelsen lagt til grund, at der er tale om en ulovlig tilstandsændring, som kræver dispensation. Direktoratet har vurderet, at plateauet første gang ses på luftfotos fra 2014.

Direktoratet har vurderet, at sandplateauet ikke er placeret i en lovligt etableret have, men er placeret over stranden oven på et kystbeskyttelses anlæg. Derfor har Kystdirektoratet lagt til grund, at plateauet ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 1.

Videre har direktoratet vurderet, at der ikke er særlige forhold, der kan begrunde, at der gives dispensation til sandplateauet i medfør af den restriktive dispensationsadgang i naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1. Direktoratet har herved lagt vægt på, at en dispensation vil indebære en væsentlig påvirkning af kyststrækningen, og at en dispensation vil medføre en utilsigtet præcedensvirkning.

2.3 Klagen indhold

Klager har navnlig anført, at sandplateauet ikke udgør en tilstandsændring som nævnt i naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, idet der ikke er tale om en terrænændring, men at plateauet er opstået som en naturlig følge af den måde kystsikringen følger skrænten på.

Derudover har klager anført – med henvisning til bl.a. fotos - at sandplateauet har eksisteret længe før 2014. Sandplateauet er ikke synligt på fotos fra 2013, fordi hele kystsikringen var sammenstyrtet i 2013, 2014 og 2015. Der er derfor ifølge klager alene tale om en (lovlig) reetablering af et eksisterende anlæg.

Videre har klager bemærket, at sandplateauet ikke påvirker kystlandskabet i væsentlig grad, som anført af Kystdirektoratet. Klager har henvist til, at plateauet består af sand ligesom den omgivende strandbred og derfor ikke fremtræder markant i landskabet.

Derudover har klager anført, at der er tale om et særligt tilfælde, som kan begrunde en dispensation, uden at andre lodsejere får en berettiget forventning om at kunne opnå dispensation. Der er således ikke risiko for en utilsigtet præcedensvirkning.

Endelig har klager anført, at skrænten, hvorpå plateauet er placeret, udgør en lovligt etableret have i lovens forstand og derfor omfattes af undtagelsesreglen i naturbeskyttelseslovens § 15 a, stk. 3.

Klager har den 15. marts 2018 uddybet dette synspunkt og anført, at sandplateauet ligger inden for 15 m fra huset, og at dets etablering derfor ikke kræver forudgående godkendelse.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker indledningsvist, at sagen alene vedrører Kystdirektoratets afgørelse efter naturbeskyttelseslovens bestemmelser om strandbeskyttelse.

Naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod at foretage ændring i tilstanden af arealer inden for strandbeskyttelseslinjen, herunder foretage bebyggelse, udstykning, matrikulering og arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af strandene og de umiddelbart bagvedliggende kystområder mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Forhold der allerede er etableret, skal som udgangspunkt vurderes på samme måde, som hvis der var indgivet en forudgående ansøgning, og det endnu ikke var etableret.

Det er Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at etableringen af det pågældende sandplateau udgør en tilstandsændring, som kræver dispensation. Nævnet har herved lagt vægt på, at der har været foretaget terrænregulering ved, som oplyst af klager, at påfylde sand i en større ramme af træ, og at der er foretaget beplantning på sandstykket.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Kystdirektoratets vurdering af, at sandplateauet er etableret første gang i 2014. Nævnet har herved vurderet, at sandstykket på strandbredden først på luftfotos fra 2014 fremtræder som et selvstændigt terrasselignende plateau, der på grund af trærammen tydeligt adskiller sig fra den omgivende skrænt og det underliggende kystsikringsanlæg. Indtil dette tidspunkt har der kun været tale om et jordstykke, der opstod som en naturlig følge af den måde kystsikringen følger skrænten på.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 15 a, stk. 3, at der, uanset forbuddet efter lovens § 15, stk. 1, i lovligt etablerede haver kan placeres mindre bygninger, anlæg og installationer i tilknytning til boligen og højst 15 m fra denne, som en terrasse etableret i niveau med og i sammenhæng med beboelsen, et gyngestativ, højbede og en sandkasse og andre legeredskaber samt et mindre skur på op til 10 m², medmindre der allerede lovligt er opført et skur i tilknytning til boligen. På tilsvarende måde kan der opføres et mindre drivhus på op til 10 m² i forbindelse med helårsboliger.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 15 a, stk. 4, at der ved haver forstås bygningsnære arealer i forbindelse med boliger og tilsvarende bebyggelse til beboelse, der er undergivet en vis kultivering eller vedligeholdelse og ikke længere dyrkes eller anvendes landbrugsmæssigt.

Det fremgår af bemærkningerne til lovens § 15 a, stk. 3, at en lovligt etableret have skal være etableret før 1. januar 1968 eller på baggrund af en forudgående dispensation. På de ejendomme, der er omfattet af den nye 300 m-strandbeskyttelseslinje, og som ikke tidligere har været omfattet af bestemmelsen, skal haven være etableret, før den udvidede strandbeskyttelseslinje trådte i kraft på den enkelte ejendom.

Det er Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at klagers ejendom ikke i sin helhed kan opfattes som værende haveareal i naturbeskyttelseslovens forstand. Alene området landværts skræntens top er efter nævnets vurdering at betragte som værende "lovlig etableret have" og dermed undtaget naturbeskyttelseslovens forbud mod tilstandsændringer. Miljø- og Fødevareklagenævnet har herved lagt vægt på, at skræntarealerne ikke har den fornødne grad af kultivering og havekarakter, og at disse derfor i deres helhed er omfattet af bestemmelserne i § 15, stk. 1, herunder forbuddet mod beplantning og terrænændringer.

Af samme grund finder den lempeligere dispensationsadgang i naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 1, ikke anvendelse.

Forholdet skal derfor vurderes ud fra den almindelige dispensationsadgang i naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1. Der kan derfor kun dispenseres, hvis særlige forhold taler for det, herunder hvis der er tale om et nødvendigt formål, som bør gå forud for den generelle beskyttelsesinteresse, og der ikke ved en dispensation skabes præcedensvirkning i strid med det generelle formål med reglerne. Bestemmelsen administreres i praksis meget restriktivt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder, som kan begrunde en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15 til bibeholdelse af sandplateauet. Nævnet har herved lagt vægt på, at praksis på området er meget restriktiv, at sandplateauet ligger på og udover selve kystskrænten og med en størrelse på 50 m² omgivet af en trækonstruktion fremtræder markant i det omgivende kystlandskab. Nævnet har ligeledes lagt vægt på den uønskede præcedensvirkning en dispensation ville kunne medføre.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 3.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Kystdirektorats afgørelse af 1. februar 2019 om afslag på lovliggørende dispensation af sandplateau inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. F1 beliggende
A1 , 3390 Hundested i Halsnæs Kommune.